

Therese

När Therese var 3,5 mån fick hon sitt första epileptiska anfall och inom loppet av några månader fick ytterligare ett. Detta var början till en svår tid för Therese, hennes syskon och för mamma Elsy. Therese hade svåra kramper, därför ville man inte ta emot henne på dagis. Elsy berättar att hon kände sig trampad på när alla dörrar stängdes för hennes dotter. Hon behövde en dagisplats till Therese för att kunna försörja familjen. Det sista Elsy ville var att leva på socialbidrag. Det anordnades ett stort möte med kommunen om familjens situation. De ansåg att Elsy skulle jobba, men varken dagis eller dagmamma ville ta emot lilla Therese.

Efter att Elsy hamnat i konflikt med sin son som var i tonåren blev hon orolig över att han inte kom hem. Hon ringde då kommunen för att få hjälp. Detta vändes sedan emot henne. Efter samtalet ringde de upp och meddelade att de beslutat att omhändertaga Therese. Varför? Elsy förstod ingenting. Therese som alltid var ren och fin och som Elsy gjorde allt för.

Barnhemmet ville inte ta emot Therese

Det var meningen att Therese skulle placeras på ett barnhem, men de ville inte ta emot henne. Hon var för svårt sjuk och det var ingen som ville ta ansvar om det skulle hända något. Under utredningstiden bodde Therese istället på sjukhuset, men eftersom Therese inte var akut sjuk var det inte någon långvarig lösning. Hon blev tvungen att bli placerad på ett barnhem. Det kändes väldigt tungt för Elsy. Hon hade vant sig vid att hälsa på sin dotter på sjukhuset och nu fanns inte längre den möjligheten kvar. Elsy kände att hon inte orkade längre. Trots detta samlade hon sig och besökte Therese på barnhemmet 1,5 timma två dagar i veckan och varje lördag och söndag 3 tim. Även om hon jobbade heltid och hade två tonåringar att ta hand om missade hon inte en enda timma. Elsy hade många på sin sida. Ingen förstod varför Therese inte fick bo hos sin egen mamma. Personalen på Huddinge sjukhus var chockade.

Elsy rev sönder nämndbeslutet

Elsy ställde upp på ett sammanträde i nämnden utan att ha hjälp av advokat. Hon kände att ingen lyssnade och beslutet om omhändertagande kvarstod. Hon blev ursinnig, grät och rev sönder beslutet framför ögonen på nämnden. Nu var det

Mor och dotter lyckligt återförenade.

nya tag som gällde. Elsy skaffade slutligen en advokat och flera intyg som talade till hennes fördel. Det var intyg från kurator och läkare. Det var otroligt många som ställde upp för familjen och det samlades t.o.m. namnunderskrifter.

Förlusten i länsrätten

Trots att hon gjorde allt för Therese förlorade hon i länsrätten. Elsy kände det som om hon förlorat hela sitt liv. Hon blev vansinnig, ringde barnhemmet och skrek att hon skulle komma och hämta Therese. Hon ansågs då inte kunna hantera sin aggressivitet och hennes tonåringar blev nu också omhändertagna. De blev placerade i fosterhem, men rymde därifrån. Det blev stormning runt omkring, ingen kunde förstå varför de blev omhändertagna. Elsys son fick en övervakare i skolan, som tog kommunens parti fullt ut. Det visade sig senare att han jobbade för nämnden. Elsys barn var helt ifrån sig och anklagade sig själva för allt som hänt. Efter Thereses tid på barnhemmet blev hon placerad i ett fosterhem på okänd ort. Där blev hon satt i en hage som kan liknas

vid en bur. Den annars lilla glada flickan blev apatisk. Elsy fick endast träffa sin dotter på neutral mark 2 tim / vecka.

Elsy fick skadestånd

Tonåringarna som omhändertogs kom hem efter länsrättens dom. Senare erhöll Elsy ett skadestånd, men det hjälper inte med pengar efter alla sår familjen fått. Slutligen vann Elsy och Therese i Kammarrätten. Vilken känsla, Elsy grät av lycka!

RFFR: are sedan 1981

RFFR startade för 25 år sedan och Elsy och Therese var två av de första medlemmarna. Therese omhändertogs 1981 och var borta från sin mamma i 10 månader. Hon är förståndshandikappad, rörelsehindrad, saknar tal och har svår epilepsi. Idag bor Therese med mamma Elsy i en fyra rummare på Södermalm. Hon har åtta bra assistenter och behöver tillsyn dygnet om. Idag är Therese en glad 28 åring och hon har det bra. Tack vare RFFR orkade Elsy driva målet så att hon fick hem sin Therese. RFFR var ett stort stöd och Elsy kände att hon kunde tala om allt där.

Håll ut och kämpa på!

Elsy vill tala om för alla er som har barn placerade att kämpa på och träffa barnen så ofta ni får. Även om det sett mörkt ut och varit besvärligt många gånger, kan ni föräldrar alltid tala om för era barn att ni försökt få hem dem. Man kan inte tro att allt löser sig själv och att andra gör jobbet åt än. Det är viktigt att kämpa själv, kanske med stöd utifrån.

RFFR:aren Elsy